

Klæder, og at det derfor vil blive den betydeligste Del af Klædningens Værdi, man først og fremmest beskytter. Det bør dog erindres, at Arbejdslønnen for en saadan Klædning efter den laveste Priskurantsats er 7 Kr., det bliver med Tilskærerløn og Tillæg af Klæde og Foer formentlig omkring 30 Kr. i alt. Denne Klædning sælges her i Landet for 60 Kr. Der er altsaa nogle, der beriger sig ganske klækkeligt paa Publikums Bekostning. Det vilde derfor neppe være urimeligt, hvis vi overhovedet skal ind paa at beskytte en saadan Virksomhed, om man sagde, at den i første Linie maa betjene sig af danske Raamaterialer. Jeg tror, det maa være nødvendigt at tage dette med i Betragtning, hvis man overhovedet vil ind paa en Realitetsforhandling om dette Omraade.

Dernæst vil jeg gerne bringe den højtærede Minister en Tak, fordi han endelig borttog en Skyld fra mine Skuldre med Hensyn til disse famøse Oplysninger, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup antagelig aldrig bliver træt af at tale om. Nu er det ganske vist det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der har kastet sig ind i det ærede Medlems Rolle og forlanger disse Undersøgelser frem. Der var to ærede Medlemmer, der i Oktober og November fastholdt mig, baade i Udvalget og her i Salen, med Hensyn til disse Undersøgelsers Offentliggørelse. Det var det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og det daværende ærede Medlem Hr. Slebsager, den nuværende højtærede Handelsminister, der med stor Styrke krævede, at jeg vær- saagod havde at lægge disse Oplysninger paa Bordet. Jeg sagde da, at Undersøgelsen ikke var sluttet, det var den Besked, jeg havde faaet fra Industriudvalget. Da man ikke fik det frem paa den Maade, erfarede jeg senere, at det var aftrykt i Venstres Valgbog, som Venstres Kandidater benyttede rundt om paa Vælgermøderne. Nu kommer det ærede Medlem endnu i Dag, efter at den højtærede Handelsminister har sagt, at denne Undersøgelse endnu ikke er sluttet, der maa gaa endnu en Maaned, før den kan meddeles Offentligheden, og forsøger at bilde denne Sal ind, at det i Virkeligheden er mig, der har begaaet Misbrug ved ikke at lægge det frem, som den nuværende højtærede Handelsminister erklærer endnu ikke er undersøgt. Jeg tror, at det ærede Medlem snart skulde holde op, nu er Spøgen vist drevet vidt nok paa dette Omraade.

Den højtærede Minister havde bemær-

ket en Vending af mig om, at Frihandelen var det bedste Værn for Landbruget, og han forbavsedes over, at jeg ikke ogsaa anbefalede Industrien at udnytte dette Værn. Den højtærede Handelsminister maa formodentlig have misforstaaet, hvad jeg i hvert Fald tænkte ved den Vending, som jeg formentlig har brugt, naar Ministeren siger det. Der er ingen Tvivl om, at Frihandel for Landbruget er det bedste. Det at faa Foderstoffer og Gødningsstoffer indført til Landet uden Told er selvfølgelig en Fordel for Landbruget, ligesom ogsaa at faa Materialer, Landbrugsmaskiner og meget andet toldfrit til Landet. Og dernæst er det en Fordel for Landbruget, naar vi i øvrigt lader vore Grænser være aabne for alle Industriprodukter ude fra Verden, for saa bliver de Lande, der fremstiller disse Produkter, naturligvis mindst muligt fornærmede paa os og er derfor villige til at aftage de Landbrugsprodukter, vi gerne vil sælge.

Det var dette, der laa i mine Udtalelser. Men det er jo ikke sikkert, at det i samme Grad er en Behagelighed for alle de andre her i Landet. At det er en Behagelighed for Landbrugserhvervet, der altsaa beskæftiger en Trediedel af Befolkningen, er en Selvfølge; men den Del, der ikke er saa heldig at have Landets Agerjord som Grundlag for sin Virksomhed, kan jo ikke ræsonnere akkurat paa samme Maade som denne den mest begunstigede Del af Landets Befolkning. Og dernæst er det dog et Spørgsmaal, som man maa have med i sine Overvejelser, naar man staar overfor disse Problemer, hvorledes den øvrige Verden indretter sig, og hvorledes vi skal beskæftige den Befolkning, som vokser, og som ogsaa vokser ude paa Landet, men som ikke kan finde Beskæftigelse paa Landet, og som drager ind til Byerne, til det Erhvervsliv, som i Øjeblikket ligger hen i Ruiner paa Grund af en i højeste Grad ødelæggende Politik i Aarene 1920—24.

Den højtærede Handelsminister mente, at jeg havde rettet Bebrejdelser over, at den Undersøgelse af Erhvervenes Forhold, der nu foregaar, trækker længe ud. Det er mig ikke bevidst, at jeg har gjort det, men skulde jeg have ladet falde et Ord i den Retning, er det i hvert Fald ikke ubegrundet, al den Stund hele denne Undersøgelse jo er ganske overflødig. Thi der er jo foretaget Undersøgelser i vid Udstrækning af Ministeriet Neergaard i Tiden fra 1920 til 1924. Den højtærede Minister kan bare lede oppe i Ministeriet, saa vil han finde